

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1957 r.

w sprawie zakresu i trybu bankowej kontroli funduszu płac spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie do wszystkich spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, zwanych w dalszym ciągu „spółdzielniami”, z wyjątkiem spółdzielni budowlanych.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów własnych Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i zakładów własnych związków spółdzielni, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

§ 2. 1. W spółdzielniach i jednostkach organizacyjnych, wymienionych w § 1 ust. 2, środki pieniężne na fundusz płac (łącznie osobowy i bezosobowy) nie mogą przekraczać kwartalnego planu funduszu płac, skorygowanego o procent wykonania kwartalnego planu produkcji globalnej w cenach zbytu, planu usług lub planu obrotu w cenach bieżących.

2. Do funduszu płac, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wynagrodzenia za prace wykonywane systemem chałupniczym.

3. Dla jednostek organizacyjnych spółdzielczości pracy wymienionych w § 1 ust. 2, które nie prowadzą działalności produkcyjnej, handlowej lub usługowej, bank wypłaca środki pieniężne na fundusz płac do wysokości kwot zapotrzebowanych. Do jednostek tych mają zastosowanie jedynie przepisy § 7 niniejszego zarządzenia.

4. Środki pieniężne zapotrzebowane przez spółdzielnię na fundusz płac powyżej granicy, o której mowa w ust. 1, stanowią przekroczenia funduszu płac.

5. W przypadku gdy granica kwotowa (ust. 1), do której mogą być czerpane środki na fundusz płac, jest wyższa od sumy środków zapotrzebowanych, powstaje w spółdzielni oszczędność funduszu płac.

§ 3. 1. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 4) nie mieści się w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku kalendarzowego, spółdzielnia powinna kwotę

Monitor Polski Nr 54

— 487 —

Poz. 342

przekroczenia wygospodarować do końca następnego kwartału (nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego).

2. Do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, spółdzielnia będzie opłacać odsetki karne od kwoty przekroczenia w wysokości 18% w stosunku rocznym.

3. Spółdzielnia powinna zawiadomić na piśmie oddział banku i związek spółdzielni pracy, w którym jest zrzeszona, o środkach podjętych dla wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach.

§ 4. 1. Sankcji naliczania odsetek karnych (§ 3) nie stosuje się, jeżeli przekroczenie funduszu płac zostanie uznane przez zarząd związku, w którym spółdzielnia jest zrzeszona, za ekonomicznie uzasadnione.

2. Przekroczenie funduszu płac może być uznane za ekonomicznie uzasadnione, jeżeli spółdzielnia na podstawie bilansu i innych dokumentów udowodni wobec związku, w którym jest zrzeszona, że w okresie przekroczenia funduszu płac nastąpiło zmniejszenie innych kosztów albo zwiększenie zysku lub przekroczenie funduszu płac powstało na skutek wypłaty premii oszczędnościowych.

3. Spółdzielnia obowiązana jest przedłożyć bankowi pisemną decyzję zarządu związku, w którym jest zrzeszona, o uznaniu przekroczenia funduszu płac za ekonomicznie uzasadnione.

§ 5. Odsetki karne od sumy przekroczenia funduszu płac zostaną spółdzielni zwrócone, jeżeli spółdzielnia wygospodaruje kwotę przekroczenia funduszu płac w okresie ustalonym w § 3. W przypadku niewygospodarowania przez spółdzielnię kwoty przekroczenia funduszu płac zapłacone odsetki karne zostaną po okresie przewidzianym do wygospodarowania przekroczenia funduszu płac przekazane na fundusz długoterminowego kredytu spółdzielczości pracy.

§ 6. 1. Spółdzielnie obowiązane są składać we właściwych oddziałach banku:

- a) roczny plan produkcji globalnej, usług lub obrotu (w cenach określonych w § 2 ust. 1) oraz roczny plan funduszu płac z rozbiem na kwartały,
- b) kwartalny plan produkcji globalnej, usług lub obrotu (w cenach określonych w § 2 ust. 1) oraz kwartalny plan funduszu płac.

2. W przypadku gdy ustalony przez spółdzielnię pracy plan produkcji globalnej, usług lub obrotu oraz plan funduszu płac budzi zasadnicze zastrzeżenia, oddział banku może zgłosić spółdzielni swoje uwagi. Jeżeli spółdzielnia nie uwzględni zastrzeżeń i uwag oddziału banku, oddział może zażądać ustosunkowania się do nich przez związek spółdzielni pracy, w którym spółdzielnia jest zrzeszona.

§ 7. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedkładanych przez wszystkie spółdzielnie dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem płac wszystkich spółdzielni.

2. Krajowe i terenowe związki spółdzielni pracy obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu czterech tygodni.

§ 8. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu płac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania tej kontroli określi instrukcja szczegółowa Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Na wniosek Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole